

sel over os. Jeg oplever heldigvis en kæmpe interesse for selvstyre blandt mine landsmænd på de valgmøder, jeg deltager i rundtomkring i Grønland. Jeg tager interessen som udtryk for, at mange grønlandere har et stærkt behov for et bedre alternativ til det rigsfællesskab, vi kender til i dag.

Mange af dem, jeg møder, siger også, at de har brug for et systemskifte i Grønland. De er utilfredse med det siddende landsstyre og de nuværende politiske lederes mangel på troværdighed. Men ikke nok med det. De politiske ledere deroppe er også utilfredse med hinanden. Senest er landsstyremedlemmet for finanser og udenrigsanliggender gået af i protest mod sit eget landsstyres uansvarlige finanspolitik og det enorme underskud på finansloven. Det er rigtig ærgerligt, at landsstyret laver rav i den og ryster befolkningen midt i den vigtige selvstyreproces. Med en global finanskrise oven i hatten har vi snarere brug for et stærkt og stabilt lederskab i Grønland.

I Grønland har krisen allerede sat sine spor. Landets største kultur- og iværksætterfond, Nunafonden, der årligt uddeler millioner af kroner til kultur og iværksættere, skal de næste 2 år spare i omegnen af 20-25 mio. kr. Det vil betyde et stort tab for grønlandsk kulturliv. Sandsynligvis vil vi også se krisen sætte sine spor på hjemmestyrets likviditet, på renteniveauet, på samfundets aktivitet og forbrug, på långivningen og på boligpriserne.

Det giver god grund til bekymring. Men der er også god grund til optimisme. Det er nemlig meget vigtigt at skelne mellem den øjeblikkelige situation, og hvad vi vil arbejde hen imod fremadrettet. Selv om vi i IA frygter finanskrisen, vil vi have, at vælgerne stemmer ja til selvstyret i november. Det vil vi, fordi vi dermed stemmer ja til en bedre og mere ansvarlig fremtid. Vi skal stå og gå på vores egne politiske og økonomiske ben, men vi skal gøre det i et tempo, der er ansvarligt og fornuftigt set i forhold til vores lands formåen. Vi skal overtage flere og flere ansvarsområder, i takt med at vi selv kan betale dem, men heller ikke før. Det giver selvstyremodellen mulighed for.

Økonomisk og finansiel ansvarlighed kan vi godt bruge mere af. Den rutsjebanetur, finanskrisen tager os på, gør det mere aktuelt end nogensinde, at Grønland og Færøerne får friere adgang til oplysninger om vores bankers og pengeinstitutters kreditsituation. Finanstilsynet fører tilsyn med vores banker og skal informere

landsstyrerne i tilfælde af kriser eller store problemer. Men landsstyrerne kan ikke omvendt henvende sig til Finanstilsynet, når de føler behov for oplysninger om bankerne.

At kommunikationen mellem vores landsstyre og Finanstilsynet stadig kun må gå fra Finanstilsynet til landsstyret og ikke den anden vej, synes jeg er meget bekymrende i en tid som nu. Min forgænger Kuupik Kleist har for længst appelleret til regeringen om at få en lempelse af reglerne, så vi lettere kan få adgang til Finanstilsynets rapporter. Nu gør jeg det samme. Lad os få ændret de regler nu, før vi får os en uvelkommen overraskelse, der får vores skrøbelige økonomi til at vakle.

Kl. 19:52

Noget, der i høj grad kan accelerere finanskrisen for vores vedkommende, vil være et importforbud fra EU mod sælskindsprodukter. Et forbud har været undervejs længe og truer nu mere end nogen sinde. Selv om der bliver taget højde for såkaldt inuitfangst i forbuddet, har vi erfaring med, at forbrugerne kun sjældent skeler til, hvem sælen er fanget af. Kommer der et importforbud mod canadisk sælskind, vil det derfor også ramme grønlandere. Jeg frygter, at det vil skade vores lands økonomi i en svær tid, og jeg vil derfor appellere til alle partierne her om at gå imod et forbud og bakke op om Grønlands position i denne sag.

Jeg beder også partierne om fortsat at bakke op om Grønland i hvalfangstspørgsmålet. Grønlands landsstyre har, som man ved, henvendt sig til den danske regering med henblik på at melde Grønland ud af Den Internationale Hvalfangstkommission. Det har landsstyret gjort uden at spørge Landstinget, og det synes jeg er problematisk. Inuit Ataqatigiit er imod en udmelding af IWC. For selv om det ikke altid er let at få interesserne til at mødes i IWC, skal vi ikke trække os fornærmede ud af organisationen og opgive kampen. Tværtimod. Indtil den dag, Grønland kan blive selvstændigt medlem af IWC, støtter jeg fuldt ud det danske medlemskab af IWC på vores vegne, og jeg takker regeringen for den indsats, den hidtil har lagt i samarbejdet med os i hvalfangstkommissionen.

Et er modstridende interesser i en organisation som hvalfangstkommissionen. Et andet eksempel på modstridende interesser finder vi inden for den danske regering. Her tænker jeg på holdningen til udenlandsk arbejdskraft. Som grønlandsk politiker undrer jeg mig over statsministerens særlige stolthed over den stramme